

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Μιά τελευταία στατιστική του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας μάς πληροφορεί ότι στο 1927 γεννήθηκαν 12.181 παιδιά από τα οποία 855 ήταν νόθα. 855 λοιπόν παιδιά μέσα σ'ένα χρόνο μόνο, και στην πρωτεύουσα μονάχα της χώρας—σύμφωνα με την επίσημη στατιστική—καταδικάζονται στην περιφρόνηση και στη στέρηση. Οι πατέρες του Έθνους ήταν νομοθετούσαν για τα έξωγαμα παιδιά προσπάθησαν όσο μπορούσαν να λιγοστέψουν τις πιθανότητες μιας προστασίας γι' αυτά, βάζοντας κάθε δυνατό φραγμό για να περιορίσουν ακόμη και τον αριθμό εκείνων που θαχαν έστω και το δικαίωμα της απλής διατροφής. 855 τραγικές μητέρες θα φέρνουν στο έξης τη ντροπή της μητρότητάς των! Και πόσα τάχα παιδιά ξέφυγαν από την επίσημη στατιστική; Πόσα ακόμα γλύτωσαν το σκοτωμό για να μοιραστούν τη φτώχεια και την καταφρόνια της μάνας; Και όμως η κοινωνία που λιβανίζει τη μητρότητα και κόπτεται για την αύξηση του πληθυσμού, αυτή η ίδια δπλίζει το χέρι της μάνας για το χαμό του παιδιού της, η ίδια ακόμα που ενώ αρνιέται στα παιδιά αυτά το δικαίωμα να ζήσουν και να αναπτυχτούν τα υποβάλλει στα ίδια καθήκοντα με τα νόμιμα που έχουν όπωσδήποτε την προστασία της και τους ζητά ακόμα και το φέρο του αίματος. Αυτό λέγεται δικαιοσύνη στον είκοστόν αιώνα στην Ελλάδα.

Χαιρετίζουμε με ιδιαίτερη ευχαρίστηση το γεγονός ότι οι γυναίκες δημόσιοι υπάλληλοι έλαβαν έλεος μέρος στη συγκέντρωση διαμαρτυρίας που έγινε εδώ και σ' άλλες πόλεις, για την άστοργία του Κράτους προς την πολυδασανισμένη αυτή τάξη. Σημειώνουμε μάλιστα με χαρά ότι στη συγκέντρωση που έγινε στο Δημοτικό θέατρο εδώ, μίλησε η υπάλληλος δνις Π. Τζοβάρια δηλώνοντας πως οι γυναίκες υπάλληλοι τάσσονται στο πλευρό των συναδέλφων τους. Η πειθαρχία στην εργασία και η αλληλεγγύη ήταν κι είναι το μεγαλύτερο όπλο για τους δμαδικούς αγώνες και είναι παρήγορο πως και οι γυναίκες του κλάδου αυτού δεν υστέρησαν στην αντίληψη αυτή. Τονίσαμε πάντα πως οι εργαζόμενοι κάθε κλάδου έχουν κοινά συμφέροντα και κοινές διεκδικήσεις. Καιρός είναι να νιώσουν τουλάχιστον οι εργαζόμενες τάξεις πως πρέπει να πέσουν οι προλήψεις του φύλου, υπολείμματα άλλων εποχών και άλλων κοινωνικών καταστάσεων. Η εργασία δεν είναι μόνο δικαίωμα σήμερα μα και υποχρέωση για κάθε άτομο ανεξάρτητα από το φύλο του. Γι'

αυτό και το ώ; τώρα ισχυρό στα δικαιώματα φύλο πρέπει να νιώσει την αλήθειαν αυτή και στον τόπο μας και έχτιμώντας έξ άλλου τη γυναικείαν αλληλεγγύη να τη μιμηθή.

Παρακολουθούμε με μεγάλο ενδιαφέρον τις προσδευτικές Έλληνίδες που η δράση τους ξεχωρίζει μέσα στις επαγγελματικές τους δρανώσεις. Έτσι ση μειώνουμε την ακούραση ενεργητικότητα της Δδας Ολγας Οικονόμου μέλους της Έκτελ Έπιτροπής της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας. Στο Διδασκαλικό Βήμα δημοσιεύονται από το περασμένο καλοκαίρι ταχικιώτατα άρθρα, μελέτες της για τα ζητήματα της οργάνωσης του κλάδου, για εκπαιδευτικά και για καθαρώς γυναικεία. Ακατάδβλητες είναι οι προσπάθειές της να βγάλει από την αδιαφορία τους βσες δασκαλισσες μένουν ναρκωμένες έξω από κάθε ζωή και κίνηση. Η προσπάθεια αυτή είναι μια από τες θετικώτερες συμβολές στον αγώνα μας και τη βλέπουμε με αληθινήν ίκανοποίηση. Έλπίζουμε πως θα τη μιμηθούν κι άλλες.

Το Έλληνικό Σύνταγμα λέει ρητά στο άρθρο 6 πως στις Δημόσιες θέσεις διορίζονται Έλληνες πολίται και στην έρμηνευτική δήλωση εξηγεί πως πολίται Έλληνες είναι οι έχοντες την Έλληνικήν ιδιγένειαν ανεξαρτήτως υύλου

Και όμως παρά τη ρητή αυτή διάταξη οργανισμός του Υπουργείου Έξωτερικών απαγορεύει στις γυναίκες την είσοδο στη διπλωματική καριέρα. Η διάταξη αυτή που μπήκε πρώτη φορά όταν μια Διχτατορική Κυβέρνηση δικοούσε την Ελλάδα εξακολουθεί να εφαρμόζεται και σήμερα. Έτσι απορρίφτηκε η αίτηση της Δδας Κοντογιάννη να πάρει μέρος στο Διαγωνισμό ακολουθού του Υπουργείου αυτού με τη δικαιολογία πως ο οργανισμός του Υπουργείου απαγορεύει την είσοδο των γυναικών στο διπλωματικό κλάδο. Είναι ελοφάνερο πως η διάταξη αυτή του οργανισμού είναι αντισυνταγματική. Ο Σύνδεσμός μας διαμαρτυρήθηκε και τότε που μπήκε η διάταξη και προκάλεσε μάλιστα και σχετική απόφαση του Συνεδρίου της Διαβαλκανικής οργάνωσης της Μικρής Ανταντ Γυναικών που γινότανε ακριβώς τότε εδώ. Η απόφαση αυτή διαβιβάστηκε στην τότε Κυβέρνηση.

Με τη ρητή διάταξη του Συντάγματος πίστεψε και πιστεύει πως έπαψε να ισχύει ο οργανισμός αυτός.

Ο Σύνδεσμος έτοιμάζει διαμαρτυρία στη Βουλή και στην Κυβέρνηση για το ζήτημα αυτό. Όπωσδήποτε η Δνιδα Κοντογιάννη μπορεί να έξασκήσει το δικαίωμα που απορρέει από το Σύνταγμα προσβάλλοντας στα Έλληνικά Δικαστήρια την απόφαση του Υπουργείου για τον αποκλεισμό της.

Συσταίνουμε θερμά σε κάθε γυναίκα υπάλληλο τη Δουριστική του κ. Κ. Παπαζαχαρίου, Έπιθεωρητή του της Έμπορικής Έκπαιδύσεως, που εκδύθηκε τώρα τελευταία. Με τη μελέτη ενός σοβαρού επιστημονικού βιβλίου κάθε μια που ασχολείται με εργασίες λογιστικές, ή άλλες οικονομικές επιχειρήσεις μπορεί να αποκτήσει πολύτιμες γνώσεις που να της δώσουν τα μέσα να καλύτερέψει τη θέση της και να προκόψει στην εργασία της.